

[Hans Pinstrup.]

og derved bidrager til Ordningens Gennemførelse. Efter Lovforslagene skal de foreslaaede Priser gælde fra 1. Oktober 1946 til 30. September 1947. Det er maaske et Spørgsmaal, der for Flæskestets Vedkommende ogsaa kan overvejes nærmere i Udvalget, da en Forhøjelse pr. 1. Oktober muligvis kan betvirke, at der kommer meget lidt frem i Ugerne indtil Oktober. Det er et Tidsrum, hvor Høsten skal bjærges, der er lidt Korn, og hvor Svinene fordelagtigt vil kunne fodres over til 1. Oktober; men det er ogsaa en af de Smaating, man kan tale om i Udvalget.

I øvrigt følges de fra sidste Aars Ordning kendte Retningslinier.

Om Lovforslagene som Helhed ønsker jeg at gentage, at de foreslaaede Priser ligger i Underkanten, saaledes som Landøkonomisk Driftsbureaus Beregninger viser, idet Forhøjelsen kun vil betinge en Forrentningsprocent imellem 2,6 og 2,9, hvad der igen vil sige et betydeligt direkte Underskud for mange Landbohjem. Lad mig yderligere tilføje, at i Landbrugsregnskaberne indgaaer ikke en eneste Øre til en Konsolidering af Bedrifterne, ikke en eneste Øre som Vederlag for Bedrifternes Forringelse, f. Eks. nu under Krigsperioden paa Grund af manglende Gødningstilførsel m. v. Og denne Forringelse er af en saadan Størrelse, at den fremtidig vil hvile som en Byrde paa 330 Kr. pr. ha af Danmarks 3,2 Mill. ha Landbrugsareal. Inden for mange andre Erhverv har man haft Ret til Henlæggelse til Imødegaelse af saadan Forringelse, men ikke inden for Landbruget, og det vil atter sige, at det Billede, Regnskaberne giver af Landbrugets Vilkaar, er lysere end Virkeligheden, et Forhold, som et Blad som „Finans-tidende“ ikke burde være ukendt med, og der samme gælder det ærede Medlem Hr. Carl Petersen, der indledte med at bryde Staven over Landøkonomisk Driftsbureaus Beregninger for senere selv at benytte sig af Beregninger foretaget af det samme Bureau. (Carl Petersen: Var det forkert?) Først naar vi kommer til Behandlingen i Udvalget, vil det ærede Medlem komme til at forstaa, hvor nøje disse Tal følger Virkeligheden, og hvor omhyggeligt de er udregnet. Men det Billede, Regnskaberne giver, er altsaa faktisk lysere end Virkeligheden, det maa det ærede Medlem ikke glemme at have Øjnene aabne for. Dertil kommer, at en Forrentningsprocent af 2,6 og 2,9 er et saa lavt Udbytte, at den vil et Erhverv ikke i Længden kunne producere til.

Forslagene vil, gennemført, sikkert

møde Forstaaelse i Landbruget, ikke som en Ordning, man er glad for, men som en Overgangsordning, og man vil paa Grundlag heraf søge den størst mulige Produktion gennemført. Men samtidig vil jeg advare imod enhver Tendens til Nedsættelse af de foreslaaede Priser. Selv den mindste Nedsættelse vil medføre, at den ønskede Produktion til Eksport ikke fremkommer. Dertil er Landbrugets Omkostninger paa alle Omraader for høje, og Vanskelighederne ved Produktionens Gennemførelse arbejdsmæssigt er af en saadan Karakter, at med Tab bliver Produktionen ikke gennemført. Livet paa mange Landbrugsejendomme er i Øjeblikket ved at blive et stort Slid og Slæb Døgn efter Døgn, Søgne- og Helligdage, en Udvikling, der i højeste Grad ansporer til den ekstensive Drift, Landet i Dag ikke er interesseret i, men som vil lette Arbejdet i Landbrugsbedrifterne og gøre det mere overkommeligt.

Disse og mange andre Faktorer maa tages med ved Bedømmelsen af de fremsatte Lovforslag. Det er Rigsdagens Opgave at søge at øve Ret og Skel, og det betyder meget for Landet, at Forholdet bedømmes rigtigt, saa Hovedformaalet, man stiler imod, den størst mulige Produktion og Eksport, opnaas. Den højtærede Landbrugsminister redegjorde ved Fremsættelsen udførligt for Landbrugets driftsmæssige Vilkaar som Baggrund for Prisansættelsen. Forhandlinger herom og om Lovforslagenes Enkeltheder vil kunne fortsættes i Udvalget med større Udbytte end her i Tinget.

Det kan aldrig være Opgaven for et lille Folk i en vanskelig Situation at øge Mod-sætningerne Befolkningsgrupperne imellem. Det, vi trænger til, er en saglig, objektiv Bedømmelse af Spørgsmaalene og ikke Grøftegravning mellem Land og By. Den Landbruger og hans Kone, der arbejder fra Morgen til sen Aften, forstaaer ikke Skrivelserne i Bladene om, at de lever ved Bybefolkningens Offer. Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen var inde paa noget af det samme. Han talte om den store Støtte, man ydede Landbruget. Hvordan vilde det se ud i Danmark, hvis man ikke i de mange Tusind Landbrugshjem udførte dette Arbejde, dette Slid, fra Morgen til Aften? Vilde den samlede Nation kunne undvære denne Indsats? Mon det ikke var paa Tide, at man standsede denne Tale, som jo dog — det ved ogsaa det ærede Medlem — er bundurigtig.

Samfundet kan ikke undvære denne Indsats — og det samme gælder selvfølgelig Byernes dygtige Erhvervsindsats. Det, vi